

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 14—20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 14: 16-24 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΔΕΥΤΕΡΑ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Αγ. Έλευθερίου, Ιερομάρτυρος</i> <i>και μητρός Ανθίας</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΤΕΤΑΡΤΗ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Αγ. Διονυσίου Ζακύνθου</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΠΕΜΤΗ 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Σεβαστιανού, Ζωής και τών σύν</i> <i>αυτοίς μαρτύρων</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Αγ. Βονιφατίου και τών σύν</i> <i>αυτῶ μαρτύρων</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ <i>Ιγνατίου, Ιερομ. του Θεοφόρου</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	Ευαγγελικά Αναγνώσματα— Επιστολή — Έβρ. 11: 9-10, 32-40 Ευαγγέλιο— Ματθ. 1: 1-25

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Αθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Αθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στήν Εκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

Άγιος Έλευθέριος ο Ιερομάρτυρας Κοντάκιον

Ως καλλονήν τών ιερέων Όσιε, και προτροπήν τών Αθλοφόρων άπαντες, εύφημοῦμεν και αίτοῦμέν σε, Ιερομάρτυς Έλευθέριε·
Τούς πόθω σου τήν μνήμην έορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων έλευθέρωσον, πρεσβέων άπαύστως, ύπέρ πάντων ήμῶν.

+

Άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος και Ιερομάρτυρας Άπολυτίκιον

Θείω έρωτι έπτερωμένος, τοῦ σέ ψαύσαντος χερσίν άχράντοις θεοφόρος άνεδείχθης,
Ιγνάτιε· και έν τῇ Δύσει τελέσας τόν δρόμον σου, πρὸς τήν άνέσπερον λῆξιν έσκήνωσας.
Πάτερ όσιε, Χριστόν τόν Θεόν ίκέτευε δωρίσασθαι ήμίν τὸ μέγα έλεος.

+

Όμιλία, σύν Θεῷ άγίῳ, είς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων (ΙΑ΄ Λουκᾶ [Λουκ. 14,16-24])

Άρχιμανδρίτου Φωτίου Ίωακείμ

Ή σημερινή εύαγγελική περικοπή, άγαπητοί έν Κυρίῳ άδελφοί, περιέχει μία θαυμάσια παραβολή τοῦ Κυρίου ήμῶν
Ίησοῦ Χριστοῦ και προβάλλει ολοζώντανα μπροστά μας, με ὅλο τὸ έποπτικό της μεγαλειῶ, δύο σπουδαιότατα ζητήματα:
Πρώτο, αὐτὸ τῆς άκρας άγάπης και φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ, ποῦ προσκαλεῖ κάθε άνθρωπο στή μέθεξη τῆς βασιλείας
του, ποῦ έδῶ παρομοιάζεται με ένα δείπνο και, δεύτερο, αὐτὸ τῆς άκρας άδιαφορίας και άπόρριψης άπό πλείστους
ὄσους ανθρώπους τῆς οὐράνιας τούτης πρόσκλησης τοῦ παναγάθου Θεοῦ, με τήν πρόφασιν εύτελῶν γηίνων
πραγμάτων, ποῦ δέν είναι άλλο, παρὰ «προφάσεις έν άμαρτίαις», κατὰ τὸν ψαλμωδὸ Δαβίδ. Γι΄ αὐτὸ και ἡ φοβερή αλλά
και δικαία άπόφασιν τοῦ δικαιοτάτου Κριτοῦ: «οὐδεὶς τῶν ανθρώπων εκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ
δείπνου».

...../

Από ποῦ πήρε ὁμως ὁ Θεάνθρωπος ἀφορμή, γιὰ νὰ κηρύξει τὴν ωραιότατη σημερινή παραβολή; Κάποτε τὸν εἶχε καλέσει ἓνας Φαρισαῖος ἄρχοντας, γιὰ νὰ τοῦ κάνει τὸ τραπέζι. Ἐκεῖ εὐρισκόμενος ὁ Κύριος, πρῶτα θεράπευσε ἓνα ἀσθενή, ποῦ ἔπασχε ἀπὸ ὑδρωπικία, καὶ ὕστερα ἀπεύθυνε στοὺς συνδαιτυμόνες διδα-σκαλία περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ ἀποφυγῆς τῆς ἀνθρώπινης δόξας. Τέλος, στράφηκε πρὸς τὸν ἄρχοντα ποῦ τὸν εἶχε καλέσει καὶ τὸν συμβούλευσε νὰ μὴν προσκαλεῖ φίλους, συγγενεῖς καὶ πλοῦσιους γνωστοὺς του, ὅταν παραθέτει γεῦμα, ἀλλὰ πτωχοὺς, τυφλοὺς, ἀνάπηρους καὶ χωλοὺς, ποῦ δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ τοῦ τὸ ἀνταποδώσουν, γιὰ νὰ λάβει ἔτσι πλήρη τὴν ἀνταπόδοση στὴν αἰώνια ζωή. Τοῦτο ἀκούγοντας ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ παριστάμενους, ἄνθρωπος ὅπως φαίνεται ἀμαθὴς καὶ παχυλὸς στὸν νοῦ, ἐπειδὴ νόμισε πῶς στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ τρώγουν καὶ πίνουν, φώναξε ἐνθουσιασμένος: «Εὐτυχισμένος ἀληθινὰ ἐκεῖνος, ποῦ θὰ τρώγει ἄρτο στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ!»! Θέλοντας ὁ Χριστὸς νὰ διορθώσει καὶ ἐκεῖνον καὶ ὅσους φρονοῦσαν καὶ φρονοῦν τὰ ὅμοια, διακήρυξε ἀμέσως στὴ συνέχεια τὴν παραβολή, ποῦ μόλις ἀκούσαμε.

Συνήθεια ἀρχαιοτάτη τῶν ἀνθρώπων, σὲ σπουδαῖα γεγονότα τῆς ζωῆς τους καὶ σὲ ἀνάμνησή τους ἢ σὲ τακτὲς ἡμέρες, νὰ ἀπευθύνουν πρόσκληση σὲ ἄλλους, φίλους καὶ γνωστοὺς καὶ συγγενεῖς, νὰ παρακαθήσουν μαζί τους σὲ γεῦμα, ὥστε νὰ συμμεριστοῦν τὴ χαρὰ τους, νὰ βρεθοῦν πρὸς τὸν ἓνα, νὰ περάσουν στιγμὲς οἰκογενειακῆς θαλπωρῆς καὶ ἐπικοινωνίας. Ἡ λήψη μιᾶς τέτοιας πρόσκλησης συνήθως μᾶς χαροποιεῖ καί, μάλιστα, ὅσο πρὸς σημαίνει εἶναι τὸ πρόσωπο ποῦ μᾶς καλεῖ, καὶ ἰδιαίτερα ἂν θὰ παραστοῦν καὶ ἄλλα σημαντικὰ πρόσωπα. Αἰσθανόμαστε τότε τιμὴ καὶ σπεύδουμε νὰ ἀνταπο-κριθοῦμε θετικὰ στὴν πρόσκληση. Σὲ ἐπίσημο καὶ μέγα δεῖπνο καὶ ἐξαίρετα τιμητικὴ πρόσκληση ἀναφέρεται καὶ ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπή. Δεῖπνο ὁμως ὄχι ἀνθρώπινο, ἀλλὰ οὐράνιο καὶ Θεῖο. Καὶ πρόσκληση, ποῦ ἀπευθύνει ὄχι ἀνθρώπων, ἀλλ' ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Ποιὸ εἶναι ἀκριβῶς τοῦτο τὸ «μέγα δεῖπνον»; Κατεξοχήν, εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Σ' αὐτὴν καλεῖ ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. 2, 4), ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, διὰ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ του, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποῦ ἐνανθρώπησε, προσέλαβε ἀπὸ ἄκρα συγκατάβαση καὶ ἀγάπη τὴν ἀνθρώπινη φύση, γιὰ νὰ τὴν ἀποκαταστήσει στὸ ἀρχαῖο ἀξίωμα, νὰ τὴ θεώσει. Ἐκεῖνος μᾶς ἔσωσε καὶ μᾶς καλεῖ μὲ μία ἁγία κλήση, ὅπως γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν» (Α' Θεσ. 2, 12). Ἐκεῖνος ὑποσχέθηκε νὰ μᾶς ἀξιώσει νὰ μετέχουμε στὸ τραπέζι του στὴ βασιλεία του. Καί, ὅπως σαφῶς ὀρίζει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, «δεῖπνο λοιπὸν εὐλογα ἔχει ὀνομαστῆ ἢ ἐν Χριστῷ κλήση».

Ἡ εἰσοδός μας, ἡ μετοχή μας σ' αὐτὴ τὴ βασιλεία προϋποθέτει ὁμως τὴν ἔνταξή μας στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ποῦ εἶναι καὶ λέγεται τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, παρατεινόμενο στοὺς αἰῶνες. Μέσω αὐτοῦ τοῦ Σώματος, τῆς Ἐκκλησίας, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἤδη παρούσα καὶ στὸν κόσμον τοῦτο. Στὴν Ἐκκλησία ἐντασσόμαστε μὲ τὴν ἀκράδαντη πίστη στὰ πρόσωπα τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, τοῦ ἀνάρχου Του Πατρὸς καὶ τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ μὲ τὸ Βάπτισμα καὶ τὸ Χρίσμα τοῦ ἁγίου Μύρου. Ἔτσι δικαιούμεθα συμμετοχῆς «εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου», κατὰ τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰωάννου (Ἀποκ. 19, 9). Ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας, μποροῦμε νὰ μετέχουμε στὸ τραπέζι τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας, νὰ κοινωνοῦμε τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν σφαγέντος ἐκουσίως Χριστοῦ. Νὰ λαμβάνουμε μέσα μας «τὸν ἄρτον τὸν ζῶντα, τὸν καταβάντα» ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Καὶ εἰκονίζει ἐπὶ τῆς γῆς ἡ Θεία Εὐχαριστία ἐκεῖνο τὸ «μέγα δεῖπνον», στὸ ὁποῖο θὰ παρακαθῆσουν, ὅσοι τὸ ἀξιωθοῦν, κατὰ τὴν ἀνέσπερη ἡμέρα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Θεία Λειτουργία ἀρχίζει μὲ τὴν ἐκφώνηση ἀπὸ τὸν ἱερέα, «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...». Ἡ Θεία Λειτουργία εἶναι ἓνα ἐσχατολογικὸ μυστικὸ δεῖπνο.

Καί, γιατί μέγα τὸ δεῖπνο τοῦτο; Διότι μέγας εἶναι ὁ ἐστιάτορας, αὐτὸς ποῦ τὸ ἐτοίμασε καὶ τὸ προσφέρει, ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ! Μέγα, γιατί μέγιστο, τρισμαίεστο εἶναι τὸ προσφερόμενο: Σὲ τοῦτο τὸν κόσμον τὸ ἄχραντο σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ. Καὶ σ' ἐκεῖνον, τὸν μέλλοντα, ἡ κοινωνία τοῦ Θεοῦ Φωτὸς τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Μέγα ἀκόμη, γιατί πολλοὶ οἱ προσκεκλημένοι, ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα.

Ποιά ὁμως ἡ ἀνταπόκρισή μας σ' αὐτὸ τὸ «μέγα δεῖπνον»; Ἀλίμονο! Οἱ πλεῖστοι ἄνθρωποι ἀπορρίπτουν τὴν οὐρανόδοτη τούτη πρόσκληση καί, ὅπως οἱ καλεσμένοι τῆς παραβολῆς, ἐπιστρατεύουν μύριες ὅσες φτηνὲς δικαιολογίες. Οἱ ἀρνούμενοι τὴν πρόσκληση χωρίζονται θεόπνευστα σὲ τρεῖς μεγάλες κατηγορίες.

Πρώτη: Ὅσοι «ἀγρὸν ἠγόρασαν». Ἐδῶ ἐντάσσονται ὅσοι ἀπορροφοῦνται πλήρως ἀπὸ τὶς γήινες φροντίδες, τὸ ἄγχος τοῦ πλουτισμοῦ. Δεύτερη: «Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά». Ἐδῶ ὑπάγονται ὅσοι προτάσσουν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ τὴν κοσμικὴ ἰσχὺ καὶ ἐπίδειξη. Κάποιοι ἐρμηνευτὲς στὸ «ζεύγη πέντε» βλέπουν τὶς πέντε διπλὲς αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου, τὶς ὁποῖες οἱ ἀρνητὲς τοῦτοι προσηλώνουν στὰ γήινα καὶ ἔτσι δὲν τοὺς ἀφήνουν νὰ κινηθοῦν, νὰ ὑψωθοῦν στὰ οὐράνια, ἀλλὰ τοὺς ὑποδουλώνουν στὸν ζυγὸ τῆς ἁμαρτίας, ὅπως τὰ ζευγμένα βόδια, ποῦ στρέφουν τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω. Καὶ τρίτη: «Γυναῖκα ἔγημα καὶ οὐ δύναμαι ἐλθεῖν». Ἐδῶ ἐντάσσονται ὅσοι προβάλλουν τὸν γάμο, τὴν οἰκογένεια καὶ τὶς συνεπαγόμενες μέριμνες ὡς ἐμπόδιο στὸν δρόμον πρὸς τὸν οὐρανόν. Στὶς τρεῖς τοῦτες κατηγορίες οἱ ἅγιοι Πατέρες βλέπουν τὴν προσωποποίηση τῶν τριῶν μεγάλων καὶ γενικῶν παθῶν: Τῆς φιλαργυρίας, τῆς φιλοδοξίας καὶ τῆς φιληδονίας.

Ὅλες ὁμως αὐτὲς οἱ φτηνὲς δικαιολογίες δὲν εἶναι παρὰ «προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις». Ὅλες φανερώνουν πόση λίγη μέριμνα ἔχουμε γιὰ τὰ οὐράνια, τὰ αἰώνια, καὶ πόση λίγη ἀγάπη τρέφουμε στὴν καρδιά μας γιὰ τὸν Χριστό. Κι αὐτὰ τὴ στιγμὴ, ποῦ βλέπουμε τὸν θάνατον νὰ ἀφανίζει σὲ δευτερόλεπτα τὶς ὕλες τῶν παθῶν, ἐκεῖνα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἐναγωνίως μοχθοῦμε καὶ στὰ ὁποῖα προσηλώνουμε νοῦ καὶ καρδιά.

Ἡ πίστη στὸν Χριστό, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, εἶναι ἄθλημα ἐλευθερίας. Ὁ Χριστιανὸς εἶναι —πρέπει νὰ εἶναι— ἓνας λεβέντης, ἓνας ἀθλητής, ἓνας ἥρωας. Χρειάζεται αὐταπάρνηση, χρειάζεται θυσία ὁ δρόμος πρὸς τὸν Θεόν. Κάθε πρόφαση καὶ αἰτιολογία νὰ μπεῖ στὴν ἄκρη. Μακάριοι, ὅσοι κάνουν ὑπέρβαση τοῦ ἑαυτοῦ τους, ὅσοι παραμερίζουν τὰ ὁποῖα ἐμπόδια, ὅσοι κατανικοῦν πειρασμοὺς καὶ θέλητρα πρόσκαιρα καὶ ἀπατηλά, ὅσοι ἀπαντοῦν στὸ φιλεύσπλαγχον κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ μ' ἓνα ὁλόθερμο ναί!

Κύριε, ἔρχομαι! Δέξου με, βοήθησέ με! Ἀξιώσέ με ἐτούτῃ τῇ ζωῇ, μὲ μετάνοια, πίστη, καθαρότητα ψυχῆς καὶ σώματος καὶ ταπείνωση νὰ μετέχω «τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ», τῶν ἀχράντων Σου Μυστηρίων, καὶ σ' ἐκείνη τὴν ἀτελεύτητη βασιλεία σου νὰ γίνω μέτοχος μὲ τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἁγίους σου τοῦ ἀνεσπέρου Σου φωτός, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῆς μακαρίας Τριάδος· στὴν ὁποία ἀνήκει τὸ κράτος καὶ ἡ δόξα στοὺς αἰῶνες! Ἀμήν!